Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 4. februarja 2021*

„Predhodno odločanje – Skupna trgovinska politika – Protidampinške dajatve – Uredba (ES) št. 384/96 – Člen 3(9) – Grožnja znatne škode – Dejavniki – Člen 9(4) – Uredba (ES) št. 926/2009 – Uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske – Neveljavnost“

V zadevi C-324/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu, Nemčija) z odločbo z dne 3. aprila 2019, ki je na Sodišče prispela 19. aprila 2019, v postopku

eurocylinder systems AG

proti

Hauptzollamt Hamburg-Stadt,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik senata, N. Piçarra (poročevalec), D. Šváby, S. Rodin, sodniki, in K. Jürimäe, sodnica,

generalni pravobranilec: P. Pikamäe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za eurocylinder systems AG C. Salder in M. Oldiges, Rechtsanwälte,

– za Svet Evropske unije H. Marcos Fraile in J. Bauerschmidt, agenta, skupaj z N. Tuominenom, avocat,

– za Evropsko komisijo sprva A. Demeneix in N. Kuplewatzky, nato P. Němečková, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na veljavnost Uredbe Sveta (ES) št. 926/2009 z dne 24. decembra 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2009, L 262, str. 19; v nadaljevanju: sporna uredba).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo eurocylinder systems AG (v nadaljevanju: eurocylinder) in Hauptzollamt Hamburg-Stadt (glavni carinski urad mesta Hamburg, Nemčija) (v nadaljevanju: carinski organ) glede zakonitosti protidampinške dajatve, ki jo je družba eurocylinder na podlagi sporne uredbe plačala na uvoz brezšivnih cevi iz jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (v nadaljevanju: LRK).

Pravni okvir

Osnovna uredba

3 V uvodnih izjavah 2, 4 in 10 Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 461/2004 z dne 8. marca 2004 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 150) (v nadaljevanju: osnovna uredba) in na podlagi katere je bila sprejeta sporna uredba, je navedeno:

„(2) ker so bila […] [skupna pravila, uvedena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2423/88 z dne 11. julija 1988 o zaščiti proti dumpinškemu ali subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske gospodarske skupnosti (UL 1988, L 209, str. 1),] sprejeta v skladu z obstoječimi mednarodnimi obveznostmi, predvsem tistimi, ki izhajajo iz člena VI Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini (v nadaljnjem besedilu ‚GATT'), iz Sporazuma o izvajanju člena VI GATT (Protidumpinški zakonik iz leta 1979) in iz Sporazuma o interpretaciji in izvajanju členov VI, XVI in XXIII GATT (Zakonik o subvencijah in izravnalnih dajatvah);

[…]

(4) ker je pri izvajanju teh pravil bistvenega pomena, da [Evropska unija] z namenom ohranitve ravnotežja pravic in obveznosti, ki ga vzpostavlja sporazum GATT, upošteva, kako jih interpretirajo glavni trgovinski partnerji [Evropske unije];

[…]

(10) ker je zaželeno določiti jasne in podrobne smernice glede dejavnikov, ki so lahko relevantni pri odločanju o tem, ali je dumpinški uvoz povzročil znatno škodo oz. ali grozi, da jo bo povzročil; ker je pri dokazovanju, da so obseg in ravni cen zadevnega uvoza odgovorni za škodo, ki jo je utrpela industrija [Unije], treba posvečati pozornost vplivu drugih dejavnikov in še posebej prevladujočih tržnih pogojev v [Uniji]".

4 Člen 1 osnovne uredbe določa:

„1. Protidumpinška dajatev se lahko uporabi za vsak dumpinški izdelek, čigar sprostitev v prosti promet v [Uniji] povzroča škodo.

2. Izdelek šteje kot dumpinški, če je njegova izvozna cena pri izvozu v [Unijo] manjša kot primerljiva cena podobnega izdelka, ki se pojavlja v običajnem poteku trgovanja, uveljavljenim za državo izvoznico.

[…]“.

5 Člen 3 te uredbe, naslovljen „Določanje škode“, določa:

„1. V zvezi s to uredbo pomeni izraz ‚škoda‘, če ni drugače določeno, znatno škodo, povzročeno industriji [Unije], grožnjo znatne škode industriji [Unije] ali znatno zaviranje izgradnje te industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena.

[…]

5. Preiskava učinka dumpinškega uvoza na zadevno industrijo [Unije] vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije, vključno z dejstvom, da je kaka industrija morda še vedno v procesu okrevanja zaradi učinkov dumpinga ali subvencioniranja v preteklosti, nadalje velikost dejanske stopnje dumpinga, dejanski in potencialni padec prodaje, dobičke, obseg proizvodnje, tržni delež, produktivnost, donosnost investicij, stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti, dejavnike, ki vplivajo na cene v [Uniji], dejanske in potencialne negativne učinke na denarni tok, zalogo, zaposlovanje, plače, rast, sposobnost zbiranja kapitala ali investicij. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj ni, oz. niso odločujoči.

[…]

7. Razen dumpinškega uvoza se preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji [Unije], s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje dumpinškemu uvozu v skladu s odstavkom 6. Dejavniki, ki jih je mogoče upoštevati v tem okviru, vključujejo obseg in uvozne cene, ki se ne prodaja po dumpinških cenah, zmanjševanje povpraševanja ali spremembe v potrošniških navadah, konkurenco med proizvajalci tretjih držav in [Unijo] in njihove trgovinske omejitvene prakse, razvoj tehnologije in izvozno sposobnost ter produktivnost industrije [Unije].

[…]

9. Določitev grožnje znatne škode temelji na dejstvih in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljeni možnosti. Sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi dumping povzročil škodo, mora biti jasno predvidena in neposredno grozeča.

Pri odločanju glede obstoja grožnje znatne škode se upoštevajo takšni dejavniki, kot so:

(a) znatno povečana stopnja dumpinškega uvoza na trgu [Unije], ki nakazuje verjetnost znatno povečanega uvoza;

(b) dovolj prosto dostopnih zmogljivosti izvoznika ali neizbežno in znatno povečanje takih zmogljivosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega dumpinškega izvoza v [Unijo], pri čemer pa se upošteva tudi dostopnost drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo dodaten izvoz;

(c) ali uvoz vstopa po cenah, ki bi v znatni meri pritiskale na cene ali preprečile povečanja cen, do katerih bi sicer prišlo, verjetno pa tudi povečale povpraševanje po nadaljnjem uvozu;

in

(d) zaloge izdelkov v preiskavi.

Nobeden od zgoraj naštetih dejavnikov sam po sebi ni odločujoč, toda vsi obravnavani dejavniki skupaj morajo voditi do sklepa, da je nadaljnji dumpinški izvoz neizbežen in da bo nastopila znatna škoda, če se ne izvedejo zaščitni ukrepi.“

6 Člen 6 navedene uredbe, naslovljen „Preiskava“, v odstavku 1 določa:

„Po začetku postopka Komisija v sodelovanju z državami članicami prične preiskavo na ravni [Unije]. Ta preiskava pokriva tako dumping kakor tudi škodo; oba pojava se preiskujeta sočasno. Da bi prišli do reprezentativnih ugotovitev, se določi obdobje preiskave, ki v primeru dumpinga običajno pokriva obdobje najmanj šest mesecev neposredno pred začetkom postopka. Informacije, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave, se običajno ne upoštevajo.“

7 Člen 7 osnovne uredbe, naslovljen „Začasni ukrepi“, določa:

„1. Če se začne postopek v skladu s členom 5, se lahko uvedejo začasne dajatve, če je bilo o tem objavljeno obvestilo, in so zainteresirane stranke dobile ustrezne priložnosti, da predložijo svoje informacije in dajo pripombe v skladu s členom 5(10), če je prišlo do začasne pozitivne ugotovitve, da gre za dumping in posledično škodo za industrijo [Unije], in če interes [Unije] kliče po intervenciji, da se prepreči taka škoda. Začasne dajatve se uvedejo ne prej kot 60 dni po začetku postopkov, vendar ne kasneje kot devet mesecev po začetku postopkov.

[…]

4. Komisija izvede začasne ukrepe po posvetovanju ali pa, v izjemno nujnih primerih, po tem, ko uradno obvesti države članice. V tem zadnjem primeru se začnejo posvetovanja največ 10 dni po izdaji uradnega obvestila državam članicam o ukrepih, ki jih bo izvedla Komisija.

[…]

7. Začasne dajatve se lahko uvedejo za šest mesecev, pri čemer se lahko to obdobje podaljša še za nadaljnje tri mesece, lahko pa se uvedejo za devet mesecev. […]“.

8 Člen 9 te uredbe, naslovljen „Zaključek brez ukrepov; uvedba dokončnih dajatev“, v odstavku 4 določa:

„Kadar končno ugotovljena dejstva kažejo na obstoj dampinga in z njim povezane škode in interes [Unije] zahteva ukrepanje v skladu s členom 21, Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Svetovalnim odborom, uvede dokončno proti dampinško dajatev. Svet sprejme predlog, razen če ga v roku enega meseca, po tem ko ga je predložila Komisija, z navadno večino zavrne. Kadar veljajo začasne dajatve, se predlog za dokončni ukrep predloži najkasneje en mesec pred prenehanjem veljavnosti takih dajatev. Znesek proti dampinške dajatve ne sme preseči ugotovljene stopnje dampinga, mora pa biti manjši od te stopnje, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode industriji [Unije].“

9 Člen 11(2), prvi pododstavek, navedene uredbe določa:

„Dokončni protidumpinški ukrep preneha veljati pet let po svoji uvedbi ali pet let od datuma zaključka zadnjega pregleda, ki je obravnaval tako dumping kot tudi škodo, razen če je v tem pregledu določeno, da bo po izteku ukrepov verjetno prišlo do nadaljevanja ali do ponovnega pojava dumpinga in škode. Tak pregled zaradi izteka ukrepa se začne na pobudo Komisije ali pa na zahtevo, ki jo vložijo proizvajalci [Unije] ali pa se vloži v njihovem imenu, in ukrep ostane v veljavi, dokler ni znan rezultat takega pregleda.“

10 Osnovna uredba je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51), ki je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21).

Začasna uredba

11 Komisija je 7. aprila 2009 na podlagi člena 7 osnovne uredbe sprejela Uredbo (ES) št. 289/2009 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2009, L 94, str. 48; v nadaljevanju: začasna uredba).

12 Stopnje začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla (v nadaljevanju: brezšivne cevi) so bile v členu 1(2) začasne uredbe določene na 15,6 % za družbo Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (v nadaljevanju: Hubei), na 15,1 % za družbo Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd, na 22,3 % za družbe, navedene v prilogi k tej uredbi, in na 24,2 % za vse druge družbe.

13 Komisija je v uvodni izjavi 13 te uredbe navedla, da je preiskava dampinga in škode, ki jo je utrpela industrija Unije, zajela obdobje od 1. julija 2007 do 30. junija 2008 (v nadaljevanju: obdobje preiskave), proučitev gibanj, koristnih za oceno te škode, pa je zajela obdobje od 1. januarja 2005 do konca obdobja preiskave (v nadaljevanju: obravnavano obdobje).

14 Komisija je v uvodnih izjavah 89 in 126 navedene uredbe ugotovila, da ni bilo znatne škode za industrijo Unije, ugotovila pa je obstoj grožnje znatne škode tej industriji, če protidampinški ukrepi ne bi bili sprejeti.

Sporna uredba

15 Na podlagi člena 9 osnovne uredbe je bila s sporno uredbo v členu 1(1) uvedena dokončna protidampinška dajatev na uvoz nekaterih brezšivnih cevi s poreklom iz LRK, v odstavku 2 tega člena pa je bila stopnja te dajatve določena na 17,7 % za družbo Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd, na 27,2 % za druge sodelujoče družbe, navedene v prilogi k tej uredbi, in na 39,2 % za vse druge družbe.

16 V uvodnih izjavah od 35 do 81 sporne uredbe je potrjena ugotovitev iz začasne uredbe, prvič, da je bila industrija Unije ob koncu obdobja preiskave ogrožena, čeprav v tem obdobju ni utrpela škode, in drugič, da bi bila brez sprejetja protidampinških ukrepov z dampinškim uvozom nekaterih brezšivnih cevi s poreklom iz LRK tej industriji zelo kratkoročno povzročena znatna škoda. V tej uredbi so bili upoštevani podatki za obdobje od julija 2008 do marca 2009 (v nadaljevanju: obdobje po obdobju preiskave).

17 Sporna uredba je bila razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 29. januarja 2014, Hubei Xinyegang Steel/Svet (T-528/09, EU:T:2014:35), v delu, v katerem je bila z njo naložena protidampinška dajatev na proizvode, ki jih proizvaja družba Hubei. Pritožbi, vloženi zoper to sodbo, sta bili zavrnjeni s sodbo Sodišča z dne 7. aprila 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P in C-193/14 P, EU:C:2016:209).

Izvedbena uredba (EU) 2015/2272

18 Komisija je 3. oktobra 2014 v skladu s členom 11(2) Uredbe št. 1225/2009 začela pregled zaradi izteka protidampinških ukrepov, uvedenih s sporno uredbo. Namen tega pregleda je bil oceniti verjetnost nadaljevanja ali ponovitve dampinga zaradi izteka teh ukrepov in se je nanašal na obdobje od 1. julija 2013 do 30. junija 2014.

19 Komisija je 7. decembra 2015 po koncu tega pregleda sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2015/2272 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe št. 1225/2009 (UL 2015, L 322, str. 21). Stopnje protidampinške dajatve, določene s to izvedbeno uredbo, so bile enake kot tiste, določene s sporno uredbo.

Izvedbeni sklep (EU) 2018/928

20 Komisija je 28. junija 2018 sprejela Izvedbeni sklep (EU) 2018/928 o zaključku ponovne uvedbe preiskave v zvezi s sodbama v združenih zadevah C-186/14 P in C-193/14 P v zvezi z Uredbo št. 926/2009 in Izvedbeno uredbo 2015/2272 (UL 2018, L 164, str. 51).

21 Komisija je v točkah 7, 36 in 37 obrazložitve tega izvedbenega sklepa v bistvu poudarila, da namen ponovnega začetka preiskave v zvezi s pregledom v skladu s členom 11(2) Uredbe št. 1225/2009, na podlagi katerega je bila sprejeta Izvedbena uredba 2015/2272, ni bil preučiti veljavnost sporne uredbe v razmerju do drugih kitajskih proizvajalcev izvoznikov, razen družbe Hubei, ampak ugotoviti, ali je bila razveljavitev izvedbene uredbe nujna glede na sodbi z dne 29. januarja 2014, Hubei Xinyegang Steel/Svet (T-528/09, EU:T:2014:35), in z dne 7. aprila 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P in C-193/14 P, EU:C:2016:209).

22 Poleg tega je Komisija v točki 67 obrazložitve navedenega sklepa navedla, da ob upoštevanju negativnih učinkov, ki bi jih taka razveljavitev imela na industrijo Unije, ni treba razveljaviti protidampinških dajatev, uvedenih z Izvedbeno uredbo 2015/2272, ki se uporabljajo za druge kitajske proizvajalce izvoznike, razen za družbo Hubei.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

23 Družba eurocylinder, proizvajalec visokotlačnih jeklenk, je 4. novembra 2014 iz LRK uvozila brezšivne cevi, ki jih proizvaja Tianjin Pipe (Group) Corporation.

24 Carinski organ je z odločbo o odmeri uvoznih dajatev z dne 4. novembra 2014 družbi eurocylinder naložil protidampinško dajatev v višini 22.123,10 EUR na podlagi stopnje 27,2 %, določene v členu 1(2) sporne uredbe.

25 Družba eurocylinder je 6. novembra 2017 od carinskega organa zahtevala vračilo te protidampinške dajatve, ker je bila sporna uredba razglašena za delno nično s sodbo z dne 29. januarja 2014, Hubei Xinyegang Steel/Svet (T-528/09, EU:T:2014:35), ki je bila potrjena s sodbo Sodišča z dne 7. aprila 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P in C-193/14 P, EU:C:2016:209). Po mnenju družbe eurocylinder so razlogi za razglasitev ničnosti s strani Splošnega sodišča splošni, tako da se ne nanašajo le na družbo Hubei.

26 Carinski organ je z odločbo z dne 12. decembra 2017 zavrnil predlog družbe eurocylinder, ker je Splošno sodišče sporno uredbo razglasilo za nično le v delu, v katerem nalaga protidampinško dajatev za proizvode, ki jih proizvaja družba Hubei, tožeča stranka v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 29. januarja 2014, Hubei Xinyegang Steel/Svet (T-528/09, EU:T:2014:35).

27 Ker je carinski organ 23. avgusta 2018 zavrnil pritožbo, vloženo zoper to odločbo, je družba eurocylinder pri Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu, Nemčija) vložila tožbo, v kateri je zatrjevala ničnost sporne uredbe z učinkom *erga omnes*.

28 Predložitveno sodišče opozarja, da je Splošno sodišče za razglasitev ničnosti te uredbe v delu, v katerem so bile z njo uvedene protidampinške dajatve na proizvode, ki jih proizvaja družba Hubei, v sodbi Splošnega sodišča z dne 29. januarja 2014, Hubei Xinyegang Steel/Svet (T-528/09, EU:T:2014:35), menilo, da navedena uredba vsebuje očitno napako pri presoji obstoja grožnje znatne škode za industrijo Unije, kar je v nasprotju s členom 3(9) in členom 9(4) osnovne uredbe. Ker pa je tak razlog splošen, naj bi zadoščal za ugotovitev neveljavnosti *erga omnes* te uredbe.

29 Predložitveno sodišče poleg tega poudarja, da družba eurocylinder ni imela procesnega upravičenja za vložitev direktne tožbe zoper sporno uredbo na podlagi člena 263 PDEU, saj se protidampinška preiskava, na podlagi katere je bila sprejeta ta uredba, ni nanašala nanjo. Tako naj bi se ta družba v utemeljitev tožbe, vložene zoper odločbo carinskega organa iz postopka v glavni stvari, lahko upravičeno sklicevala na neveljavnost navedene uredbe.

30 V teh okoliščinah je Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je [sporna] uredba veljavna?“

Dopustnost vprašanja za predhodno odločanje

31 Uvodoma je treba spomniti, da razglasitev delne ničnosti sporne uredbe s sodbo z dne 29. januarja 2014, Hubei Xinyegang Steel/Svet (T-528/09, EU:T:2014:35), ki je bila izdana v okviru ničnostne tožbe, ki jo je družba Hubei vložila na podlagi člena 263 PDEU, ni vplivala na zakonitost drugih določb te uredbe, zlasti tistih, s katerimi so uvedene protidampinške dajatve na proizvode, razen tistih, ki jih proizvaja, izvaža ali uvaža ta družba. Dokler te določbe niso preklicane ali razglašene za neveljavne v okviru postopka predhodnega odločanja ali ugovora nezakonitosti, imajo poln pravni učinek za vse druge osebe (glej v tem smislu sodbo z dne 4. februarja 2016, C & J Clark International in Puma, C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74, točki 183 in 184 ter navedena sodna praksa).

32 Spomniti je treba tudi, da v skladu z ustaljeno sodno prakso splošno načelo, ki vsakemu posamezniku zagotavlja pravico, da se v postopku zoper nacionalni ukrep, ki posega v njegov položaj, sklicuje na neveljavnost akta Unije, ki je podlaga za ta ukrep, zahteva, da ta posameznik nima pravice, da neposredno zahteva razglasitev ničnosti tega akta pri sodišču Unije na podlagi člena 263 PDEU. Nasprotno se posameznik pred pristojnim nacionalnim sodiščem ne more sklicevati na neveljavnost navedenega akta, če bi se lahko štelo, da bi ta posameznik pred sodiščem Unije nedvomno lahko zahteval razglasitev ničnosti tega akta (glej v tem smislu sodbo z dne 19. septembra 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, točka 29 in navedena sodna praksa).

33 V obravnavanem primeru pa je, kot je navedlo predložitveno sodišče, družba eurocylinder uvoznik, na katerega se niti ni nanašala preiskava, na podlagi katere je bila sprejeta sporna uredba, niti ni bil omenjen v njej. Poleg tega iz spisa, ki ga ima na voljo Sodišče, ni razvidno, da je družba eurocylinder uvoznik, povezan z izvoznikom brezšivnih cevi iz postopka v glavni stvari. Vsekakor je Sodišče že pojasnilo, da lastnost, da je gospodarski subjekt uvoznik, tudi če je povezan z izvozniki zadevnega proizvoda, sama ne more zadostovati, da bi se štelo, da se uredba o uvedbi protidampinške dajatve na uvoznika nanaša posamično (sodba z dne 19. septembra 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, točka 37).

34 Iz navedenega izhaja, da družba eurocylinder ni bila nedvomno upravičena predlagati razglasitve ničnosti sporne uredbe na podlagi člena 263 PDEU.

35 Zato je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vprašanje za predhodno odločanje

36 Predložitveno sodišče želi z vprašanjem v bistvu izvedeti, ali je sporna uredba v delu, v katerem je uvedena dokončna protidampinška dajatev in dokončno pobrana začasna dajatev, uvedena na uvoz nekaterih brezšivnih cevi s poreklom iz LRK, veljavna ob upoštevanju določb člena 9(4) v povezavi s členom 3(9) osnovne uredbe.

37 Uvodoma je treba spomniti, da imajo v skladu s sodno prakso Sodišča institucije Unije na področju skupne trgovinske politike in predvsem ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih in političnih razmer, ki jih morajo preučiti (sodba z dne 19. septembra 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, točka 47 in navedena sodna praksa).

38 Sodni nadzor nad izvajanjem te pravice v okviru tožbe na podlagi člena 263 PDEU in v okviru predloga za sprejetje predhodne odločbe pri presoji veljavnosti, ki je bil vložen na podlagi člena 267 PDEU, mora biti omejen na preverjanje, ali so bila postopkovna pravila spoštovana, ali je bilo dejansko stanje, ki se upošteva pri izpodbijani izbiri, pravilno ugotovljeno in ali ne gre za očitno napako pri presoji tega dejanskega stanja ali za zlorabo pooblastil (sodba z dne 4. februarja 2016, C & J Clark International in Puma, C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74, točka 162 in navedena sodna praksa).

39 Poleg tega člen 9(4) osnovne uredbe v povezavi s členom 3(1) te uredbe določa, da če končno ugotovljena dejstva kažejo na to, da gre za damping in znatno škodo ali grožnjo znatne škode, povzročene industriji Unije, Svet uvede dokončno protidampinško dajatev. V skladu s členom 3(9), prvi in drugi pododstavek, navedene uredbe je treba za ugotovitev obstoja grožnje znatne škode za industrijo Unije med drugim preučiti štiri dejavnike, ki so izrecno navedeni v tej določbi, in se ne opreti zgolj na obtožbe, domneve ali oddaljene možnosti.

40 Poleg tega je Sodišče že pojasnilo, da je treba obstoj grožnje škode – tako kot obstoj škode – dokazati na dan sprejetja protidampinškega ukrepa ob upoštevanju položaja industrije Unije na ta dan. Institucije Unije lahko namreč le ob poznavanju tega položaja ugotovijo, ali lahko neizbežno povečanje dampinškega uvoza v prihodnosti povzroči znatno škodo tej industriji, če se ne sprejmejo ukrepi za trgovinsko zaščito (glej v tem smislu sodbo z dne 7. aprila 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P in C-193/14 P, EU:C:2016:209, točki 31 in 71).

41 Vendar instituciji Unije lahko v določenih okoliščinah upoštevata podatke iz časa po obdobju preiskave. Tako pooblastilo je še toliko bolj utemeljeno pri preiskavah, katerih cilj ni ugotovitev škode, temveč grožnje škode, za kar je po naravi stvari potrebna analiza, ki je usmerjena v prihodnost. Te podatke je tako mogoče uporabiti za potrditev ali zavrnitev predvidevanj iz uredbe Komisije o uvedbi začasne protidampinške dajatve in v prvem primeru je na podlagi teh podatkov mogoče uvesti dokončno protidampinško dajatev. Vendar se to, da sta instituciji Unije uporabili podatke iz časa po obdobju preiskave, ne more izogniti nadzoru, ki ga opravlja sodišče Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 7. aprila 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P in C-193/14 P, EU:C:2016:209, točke od 71 do 73).

42 Nazadnje, ugotovitev Sveta glede položaja industrije Unije, ugotovljena v okviru analize znatne škode, povzročene industriji Unije, v smislu člena 3(5) osnovne uredbe, načeloma ostaja upoštevna pri analizi grožnje znatne škode tej industriji v smislu člena 3(9) te uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 7. aprila 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P in C-193/14 P, EU:C:2016:209, točka 31).

43 Veljavnost sporne uredbe je treba presojati glede na zgornje preudarke in ob upoštevanju določbe člena 9(4) v povezavi z določbo člena 3(9) osnovne uredbe.

44 V obravnavanem primeru je Svet v uvodnih izjavah od 47 do 49 sporne uredbe potrdil presojo Komisije iz uvodnih izjav 88 in 89 začasne uredbe, v skladu s katero industrija Unije v obdobju preiskave ni utrpela znatne škode, čeprav je bila ta industrija ob koncu tega obdobja ogrožena. Vendar je Svet med drugim glede na preučitev dejstev, ki so nastala po navedenem obdobju, v uvodnih izjavah od 76 do 81 sporne uredbe menil, da je – kot je Komisija navedla v uvodni izjavi 126 začasne uredbe – takrat obstajala grožnja znatne škode za industrijo Unije.

Obstoj ogroženosti industrije Unije ob koncu obdobja preiskave

45 Za ugotovitev iz uvodne izjave 89 začasne uredbe, da je bila industrija Unije ob koncu obdobja preiskave ogrožena, je Komisija v uvodnih izjavah od 66 do 87 te uredbe na podlagi člena 3(5) osnovne uredbe ocenila upoštevne dejavnike in ekonomske kazalnike, ki vplivajo na stanje te industrije, kot so proizvodnja, zmogljivosti in stopnja izkoriščenosti teh zmogljivosti, zaloge, obseg prodaje, tržni deleži, rast, zaposlenost, produktivnost, plače, dejavniki, ki vplivajo na prodajne cene, dobičkonosnost in donosnost naložb, denarni tok in zmožnost zbiranja kapitala, naložbe ter, nazadnje, višina stopnje dampinga in okrevanje industrije Unije od preteklega dampinga.

46 Natančneje, Komisija je v zvezi z zadnjenavedenim dejavnikom v uvodni izjavi 87 začasne uredbe poudarila, da čeprav so bili leta 2006 naloženi protidampinški ukrepi za nadomestitev škode, povzročene z dampinškim uvozom iz več držav, industrija Unije vseeno ni mogla v celoti izkoristiti izjemne razširitve trga, ugotovljene v obdobju analize, saj so bili tržni deleži, ki so jih pred tem imeli uvozniki, na katere se nanašajo ukrepi, nadomeščeni s kitajskim uvozom. Komisija je pojasnila, da je ta razvoj zagotovo oviral popolno okrevanje industrije Unije, njena vlaganja in povečanje proizvodne zmogljivosti, da bi se odzvala na razširitev trga.

47 Svet pa je v uvodnih izjavah od 47 do 49 sporne uredbe potrdil presojo Komisije glede ogroženosti industrije Unije ob koncu obdobja preiskave. Za to je med drugim navedel, da je bila industrija Unije, čeprav škoda, ki jo je ta industrija utrpela med obdobjem preiskave, ni bila znatna, glede na velik delež dampinškega uvoza na trg Unije izpostavljena škodljivim učinkom tega uvoza in da se je njen tržni delež v obravnavanem obdobju zmanjšal za 5 odstotnih točk.

48 Vendar je treba poudariti, da presoja Sveta, v skladu s katero industrija Unije v bistvu ni popolnoma okrevala od dampinga pred letom 2006, ni podprta z nobenim konkretnim dokazom in je nikakor ni mogoče izpeljati iz gospodarskih kazalnikov in dejavnikov, opredeljenih v točki 45 te sodbe, ki nasprotno kot celota kažejo na pozitiven razvoj položaja industrije Unije v obravnavanem obdobju.

49 Prvič, okoliščina, da se je tržni delež industrije Unije v obravnavanem obdobju zmanjšal za pet odstotnih točk, se ne sme obravnavati ločeno. Upoštevati je namreč treba tudi, na eni strani, da je ta tržni delež v obdobju preiskave ostal velik, in sicer 63,6 % (uvodna izjava 75 začasne uredbe), in na drugi strani, da so se obseg prodaje in prodajne cene navedene industrije v tem obdobju povečali (uvodni izjavi 73 in 80 začasne uredbe).

50 Drugič, presoja Sveta v zvezi z vplivom uvoza iz LRK na naložbe industrije Unije in njeno sposobnost za razvoj proizvodnih zmogljivosti je v neposrednem nasprotju z dejstvom, da so se naložbe te industrije v obravnavanem obdobju povečale za približno 185 % (uvodna izjava 85 začasne uredbe).

51 Tretjič, čeprav je Komisija navedla, da bi bila industrija Unije v primeru preobrata gospodarskih gibanj izpostavljena mogočim škodljivim učinkom, ki izhajajo iz tega dampinškega uvoza (uvodna izjava 89 začasne uredbe), taka okoliščina, ker omogoča, da se po potrebi ugotovi le ogroženost v prihodnje, ne more dokazati, da je bila ta industrija ob koncu obdobja preiskave ogrožena.

52 V teh okoliščinah je Svet storil očitno napako pri presoji s tem, da je potrdil ugotovitev Komisije, da je bila industrija Unije ob koncu obdobja preiskave ogrožena, saj ta ugotovitev ni podprta z upoštevnimi podatki iz obravnavane zadeve.

Obstoj grožnje znatne škode ob koncu obdobja preiskave

53 Svet je za ugotovitev, da je ob koncu obdobja preiskave obstajala grožnja znatne škode industriji Unije, v uvodnih izjavah od 66 do 74 sporne uredbe v bistvu uporabil štiri dejavnike iz člena 3(9), drugi pododstavek, osnovne uredbe, in sicer preučitev gibanja obsega dampinškega uvoza, razpoložljivost prostih zmogljivosti pri izvoznikih, ceno uvoza iz LRK in raven zalog.

54 Prvič, glede razvoja obsega dampinškega uvoza je treba opozoriti, da se dejavnik iz člena 3(9), drugi pododstavek, točka (a), osnovne uredbe nanaša na obstoj „znatno povečane stopnje dumpinškega uvoza na trgu [Unije], ki nakazuje verjetnost znatno povečanega uvoza“.

55 Presoji Komisije iz uvodnih izjav 115 in 116 začasne uredbe, v skladu s katerima naj splošno stanje na trgu Unije ne bi „bistveno“ vplivalo na „razvoj obsega“ uvoza iz LRK in da se bo pritisk tega uvoza na trg Unije „bistveno“ povečal – kar je Svet potrdil v uvodnih izjavah od 66 do 68 sporne uredbe – pa sta v nasprotju s podatki po obdobju preiskave, ki so bili v tej uredbi tudi upoštevani.

56 Natančneje, Svet je v uvodni izjavi 52 sporne uredbe navedel, da se je uvoz iz LRK v absolutnem obsegu „znatno zmanjšal“, saj se je, kot dokazuje preglednica iz te uvodne izjave, s 542.840 ton v obdobju preiskave zmanjšal na 306.866 ton v obdobju po obdobju preiskave.

57 Svet je sicer v uvodni izjavi 68 sporne uredbe poudaril, da „[se je,] kakor je navedeno v uvodni izjavi 52 in ne glede na zmanjšanje absolutnega obsega v obdobju po obdobju preiskave […] tržni delež kitajskega uvoza zadevnega izdelka rahlo povečal“. Vendar to „rahlo povečanje“, ki je ustrezalo le 0,7 % tržnih deležev tega uvoza, samo po sebi ne omogoča sklepa, da je obstajala znatna stopnja povečanja dampinškega uvoza na trgu Unije, ki naj bi nakazovala verjetnost znatno povečanega uvoza. Poleg tega se je, kot je navedel Svet v uvodni izjavi 53 sporne uredbe, tržni delež industrije Unije med obdobjem preiskave in obdobjem po obdobju preiskave zmanjšal le za 0,1 %, in sicer s 63,6 % za prvo na 63,5 % za drugo obdobje.

58 V tem okviru je treba ob upoštevanju sodne prakse Sodišča, navedene v točki 41 te sodbe, poudariti pomen podatkov iz časa po obdobju preiskave v okviru v prihodnost usmerjene analize obstoja grožnje škode, saj se ti podatki lahko uporabijo za potrditev ali zavrnitev napovedi iz začasne uredbe.

59 Vendar v obravnavanem primeru ti podatki, navedeni v točkah 56 in 57 te sodbe, ne potrjujejo obstoja znatno povečane stopnje dampinškega uvoza na trgu Unije, ki naj bi nakazovala verjetnost znatno povečanega uvoza v smislu člena 3(9), drugi pododstavek, točka (a), osnovne uredbe.

60 Drugič, glede razpoložljivosti prostih zmogljivosti izvoznikov je treba opozoriti, da se dejavnik iz člena 3(9), drugi pododstavek, točka (b), osnovne uredbe nanaša na „dovolj prosto dostopnih zmogljivosti izvoznika ali neizbežno in znatno povečanje njegovih zmogljivosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega dumpinškega izvoza v [Unijo], pri čemer pa se upošteva tudi dostopnost drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo dodaten izvoz“.

61 V obravnavanem primeru je Komisija v uvodni izjavi 118 začasne uredbe navedla, da „so se kitajski izvozniki v obravnavanem obdobju bistveno bolj usmerili v izvoz, kar je povzročilo zelo veliko povečanje izvoza v absolutnem smislu“. Komisija je v uvodni izjavi 119 te uredbe ugotovila, prvič, da „[se je] delež kitajskega izvoza v [Unijo] (kot delež celotnega izvoza [LRK]) […] v obravnavanem obdobju bistveno povečal“, s čimer se je potrdilo, „da so se v obravnavanem obdobju že bistveno

spremenile izvozne dejavnosti, [Unija] pa je dobila velik pomen v splošni tržni strategiji kitajskih izvoznikov“, in drugič, da „[so] drugi pomembni trgi […] ZDA s 36 % (z 31 % leta 2007), Alžirija (6 %, z 2 % leta 2006) in Južna Koreja (6 %, s 3 % leta 2005)“.

62 Na podlagi tega je Komisija ugotovila, da je bilo mogoče pričakovati, „da bo velik delež novoustvarjene presežne zmogljivosti usmerjen v trg Evropske [unije]“, in „bistveno krčenje nekaterih od teh trgov, zlasti trga ZDA“, tako da „se bo lahko obseg izvoza, sproščenega s teh trgov, brez težav preusmeril na trg [Unije]“. Svet je te ugotovitve potrdil v uvodnih izjavah od 69 do 71 sporne uredbe.

63 Vendar je treba glede tega poudariti, da je analiza, ki je bila s sporno uredbo opravljena v zvezi z verjetnostjo usmeritve izvoza iz LRK na trg Unije, v dveh pogledih pomanjkljiva. Po eni strani v tej analizi niso bili upoštevani elementi, ki so bili vendarle upoštevni za pojasnitev povečanja uvoza iz LRK v Unijo. Natančneje, v sporni uredbi ni omenjena okoliščina, navedena v uvodni izjavi 130 začasne uredbe, da „obstaja očitno časovno sovpadanje hitrega povečanja tržnega deleža kitajskih izdelkov in posledičnega bistvenega zmanjšanja tržnega deleža uvoza iz Rusije in Ukrajine, ki sta bila najbližja konkurenta v smislu cen“, čeprav je bila ta okoliščina vsaj delno upoštevna za pojasnitev povečanja odstotka kitajskega izvoza v Unijo v obravnavanem obdobju. Po drugi strani v sporni uredbi ni bila upoštevana zmožnost drugih opredeljenih izvoznih trgov, da lahko absorbirajo dodaten izvoz. Kot izhaja iz podatkov, navedenih v točki 61 te sodbe, pa je bil trend izvoza na te trge v istem obdobju povečanje.

64 V teh okoliščinah na podlagi dejanskega stanja v obravnavani zadevi ni mogoče sklepati, da je bil dejavnik iz člena 3(9), drugi pododstavek, točka (b), osnovne uredbe izpolnjen.

65 Tretjič, glede cen uvoza iz LRK je treba opozoriti, da se dejavnik iz člena 3(9), drugi pododstavek, točka (c), osnovne uredbe nanaša na to, „ali uvoz vstopa po cenah, ki bi v znatni meri pritiskale na cene ali preprečile povečanja cen, do katerih bi sicer prišlo, verjetno pa tudi povečale povpraševanje po nadaljnjem uvozu“.

66 V obravnavani zadevi je Komisija v uvodnih izjavah 120 in 121 začasne uredbe ugotovila, na eni strani, da so bile v obravnavanem obdobju cene uvoza iz LRK ne le bistveno nižje od cen industrije Unije, ampak tudi od cen tretjih držav, in na drugi strani, da ni bilo nobenega razloga za domnevo, da v gospodarskem okolju, za katero je značilno veliko zmanjševanje povpraševanja, obstaja nagnjenost k povišanju nizkih cen. Komisija je v uvodni izjavi 122 te uredbe poudarila, da so se cene uvoza iz LRK po obdobju preiskave nekoliko povišale, pri čemer se v tem povišanju izraža predvsem svetovno povišanje cene nekaterih pomembnih surovin. Komisija je v uvodni izjavi 123 navedene uredbe ugotovila, da imajo „zelo nizke cene“ dampinškega uvoza dvojni negativen učinek, in sicer, na eni strani, verjetno preusmeritev k dampinškemu uvozu in, na drugi strani, „negativni učinek“ v smislu zmanjšanja obsega in nižjih cen, ki so jih predlagali proizvajalci Unije in drugi viri.

67 Svet je v sporni uredbi ugotovil, da so se uvozne cene iz različnih virov, med drugim iz LRK, po obdobju preiskave znatno povišale, kakor so se povišale tudi cene industrije Unije. V njej so bile potrjene ugotovitve Komisije, navedene v prejšnji točki, pri čemer je v uvodni izjavi 73 te uredbe navedeno, da je analiza cenikov industrije Unije in cen primerljivih izdelkov, uvoženih iz LRK, opravljena po obdobju preiskave, „pokazala vzporednost v gibanju cen“.

68 Vendar taka „vzporednost“ v gibanju cen ni potrjena z gospodarskimi podatki za obdobje po obdobju preiskave, kot so navedeni v sporni uredbi. Iz uvodnih izjav 52 in 53 te uredbe je namreč razvidno, na eni strani, da se je razlika med prodajno ceno industrije Unije in prodajno ceno uvoza iz LRK zmanjšala za približno 10 % med obdobjem preiskave in obdobjem po obdobju preiskave, in sicer s približno 40 % za prvo (476 EUR na tono) na približno 30 % za drugo (448 EUR na tono). Na drugi strani, medtem ko so se v obdobju po obdobju preiskave cene industrije Unije povišale za 18,7 %, so se cene kitajskega uvoza povišale za več kot 35 %.

69 Vsekakor tudi ob predpostavki, da bi bilo mogoče tako vzporednost pri gibanju cen dokazati in da bi bilo povišanje cen zadevnega proizvoda v obdobju po obdobju preiskave mogoče pojasniti s povišanjem cen surovin, s temi okoliščinami ne bi bilo mogoče podpreti ugotovitev Komisije iz uvodne izjave 123 začasne uredbe, ki jih je Svet potrdil v uvodni izjavi 73 sporne uredbe, glede obstoja negativnega učinka „zelo nizkih“ cen uvoza iz LRK na cene in obseg industrije Unije.

70 Na eni strani je namreč glede učinka na cene industrije Unije dejavnik iz člena 3(9), drugi pododstavek, točka (c), osnovne uredbe ta, ali uvoz vstopa po cenah, ki bi „v znatni meri pritiskale“ na cene v Uniji ali „v znatni meri preprečile povečanja cen“. Taka ugotovitev pa ni podprta s podatki iz časa po obdobju preiskave, kot so navedeni v točkah 56 in 57 te sodbe. Poleg tega je treba v zvezi z negativnim učinkom „zelo nizkih“ cen na obseg industrije Unije opozoriti, da se je tržni delež te industrije v obdobju po obdobju preiskave zmanjšal le za 0,1 %, kot je razvidno iz uvodne izjave 53 sporne uredbe.

71 Iz dejstev obravnavanega primera tako ni razvidno, da bi se dejavnik iz člena 3(9), drugi pododstavek, točka (c), osnovne uredbe lahko štel za izpolnjen.

72 Četrtič in nazadnje, v zvezi z ravnjo zalog proizvoda, ki je predmet preiskave, ki je v členu 3(9), drugi pododstavek, točka (d), osnovne uredbe izrecno določena kot eden od upoštevnih dejavnikov za ugotovitev obstoja grožnje znatne škode industriji Unije, je v uvodni izjavi 74 sporne uredbe potrjena ugotovitev Komisije iz uvodne izjave 124 začasne uredbe, v skladu s katero ta dejavnik ni bil „odločilen“ za analizo obstoja take grožnje, ker „zaloge običajno hranijo trgovci (skladiščniki), in ne proizvajalci“ in ker „ni bilo mogoče dokazati, da bi lahko skladiščne dejavnosti dosegle obseg, ki bi lahko v bližnji prihodnosti zelo vplival na trg“.

73 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da je Svet v sporni uredbi napačno menil, da glede na dejavnike iz člena 3(9), drugi pododstavek, osnovne uredbe obstaja grožnja znatne škode industriji Unije, tako da je kršil tudi člen 3(9), prvi pododstavek, te uredbe, v skladu s katerim mora po eni strani ugotovitev take grožnje temeljiti na dejstvih, in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljenih možnostih, po drugi strani pa mora biti sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi dumping povzročil škodo, jasno predvidena in neposredno grozeča.

74 Te ugotovitve ne more ovreči nobena od trditev, ki sta jih Komisija in Svet navedla v svojih stališčih, predloženih na podlagi člena 23, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije.

75 Komisija na prvem mestu trdi, da bi bilo mogoče na podlagi razlage člena 3(9) osnovne uredbe v skladu s protidampinškim sporazumom Svetovne trgovinske organizacije (STO) ugotoviti, da zakonodajalec Unije organu, pristojnemu za protidampinško preiskavo, pušča možnost izbire tistega ali tistih dejavnikov, navedenih v tej določbi, s katerimi bi utemeljil svojo ugotovitev glede obstoja grožnje znatne škode industriji Unije, le če taka ugotovitev temelji „na dejstvih, in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljenih možnostih“. Komisija dodaja, da je treba obstoj grožnje škode preučiti glede na vse upoštevne okoliščine in ne le glede na štiri dejavnike iz člena 3(9) osnovne uredbe. Natančneje, navaja, da čeprav dejavnik, ki se nanaša na zmanjševanje povpraševanja na trgu Unije, kot je preučen v uvodnih izjavah od 91 do 111 in 126 začasne uredbe, ni izrecno naveden v tej določbi, ostaja upošteven za ugotovitev obstoja grožnje znatne škode industriji Unije.

76 Glede tega je treba ugotoviti, da želi Komisija s to trditvijo v resnici izpodbiti presojo Splošnega sodišča v sodbi z dne 29. januarja 2014, Hubei Xinyegang Steel/Svet (T-528/09, EU:T:2014:35), čeprav je ta sodba, potrjena s sodbo Sodišča z dne 7. aprila 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P in C-193/14 P, EU:C:2016:209), postala pravnomočna in jo je Komisija imela možnost izpodbijati s pritožbo, česar pa ni storila. Ta institucija torej stališč, ki jih je predložila v okviru postopka predhodnega odločanja za presojo veljavnosti, ne more uporabiti, da bi posredno izpodbijala to sodbo Splošnega sodišča. Zato teh trditev Komisije ni treba vsebinsko preučiti.

77 Na drugem mestu Svet in Komisija trdita, da Izvedbena uredba 2015/2272 in Izvedbeni sklep 2018/928 določata, prvič, obstoj grožnje znatne škode industriji Unije, in drugič, da bi se taka grožnja uresničila, če bi bila neveljavnost sporne uredbe razglašena z učinkom *erga omnes*.

78 Glede tega je treba, na eni strani, opozoriti, da mora presoja veljavnosti akta, ki jo mora Sodišče opraviti v okviru predloga za sprejetje predhodne odločbe, običajno temeljiti na položaju, ki je obstajal ob sprejetju tega akta (sodba z dne 9. julija 2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, točka 43 in navedena sodna praksa).

79 Na drugi strani, kot je Sodišče opozorilo v sodbi z dne 7. aprila 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P in C-193/14 P, EU:C:2016:209, točka 71), je treba obstoj grožnje znatne škode za industrijo Unije dokazati na dan sprejetja protidampinškega ukrepa, pri čemer ta dan v obravnavanem primeru ustreza dnevu sprejetja sporne uredbe.

80 Iz tega sledi, da sprejetje Izvedbene uredbe 2015/2272 in sprejetje Izvedbenega sklepa 2018/928, ki sta nastopili po sprejetju sporne uredbe, ne moreta vplivati na veljavnost sporne uredbe.

81 Poleg tega niti iz te izvedbene uredbe niti iz tega izvedbenega sklepa ni mogoče sklepati, da je na dan sprejetja sporne uredbe obstajala grožnja znatne škode za industrijo Unije.

82 Ker je Svet, kot je razvidno iz točk od 45 do 73 te sodbe, s sprejetjem sporne uredbe kršil določbe člena 3(9) v povezavi s členom 9(4) osnovne uredbe, je treba ugotoviti, da je sporna uredba neveljavna.

Stroški

83 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Uredba Sveta (ES) št. 926/2009 z dne 24. septembra 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske je neveljavna.

Podpisi